

paa dette Spørgsmaal og benytter Lejligheden til at henlede Opmærksomheden paa, at der i Bestemmelsen om de $4\frac{1}{2}$ Td. Korn, som Landmændene har Lov til at tilbageholde, kun nævnes Byg, Havre og Blandsæd. Jeg tror, at der her foreligger en Forglemmelse, idet jeg anser det for ganske nødvendigt, at der ogsaa her nævnes Bælgssæd, thi der er ikke saa ganske faa Landmænd, der f. Eks. dyrker Ærter, og det er dog noget, der ogsaa bør tages Hensyn til ved Bestemmelsen af det Kvantum, Landmændene har Lov til at tilbageholde, ellers vilde de Landmænd, der høster 50 eller 25 Tdr. Ærter, naar de faar Lov til at beholde det samme Kvantum Korn som andre, begunstiges i høj Grad fremfor disse. — Endelig vil jeg spørge den højtærede Minister, hvilke Grunde der er til, at Ærter ikke drages ind under Prisreguleringen; det er dog et meget godt og kraftigt Næringsmiddel, men saa vidt jeg ved, har de, der dyrker Ærter, Lov til at handle frit med dem. Der maa altsaa være særlige Grunde dertil, jeg kender dem ikke, men vilde gerne høre, hvilke de er.

Lovforslaget siger, at Kornet skal betales uden Hensyn til, hvilken Kvalitet det har, eller uden Hensyn til, hvad dets hollandske Vægt er. Jeg tror ikke, at dette er rigtigt, i alt Fald er det fuldstændig i Strid med de Bestræbelser, der ellers gør sig gældende paa Landbrugets Omraade for at hæve Kvaliteten af Landbrugets Produkter. Da Andelsmejerierne blev oprettet, var det meget almindeligt, at en Kande Mælk blev betalt ens, enten den var tynd eller fed. Nu er der vistnok ingen Mejerier, hvor der ikke betales efter Mælkens Kvalitet, og det er selvfølgelig rigtigt. Det samme gælder for øvrigt, naar Landmændene skal sælge en Ko; de vil faa mere pr. Pund af en god, fed Ko end af en mager, det er ganske naturligt og rigtigt. Nu vil man altsaa bryde med denne Regel ved at bestemme, at Kornet skal betales ens. Hvad enten en Tønde Hvede vejer 120 Pd. hollandsk eller 130 Pd., eller Rug vejer 110 eller 120 Pd. hollandsk — ens Pris. Jeg tror ikke, det er rigtigt. Naar det siges i Lovforslaget, at Varen skal være sund og tilstrækkelig tør, menes det, at der derved er noget af en Garanti for, at det ikke er en alt for fugtig Vare, der kommer frem. Men hvad der skal forstås ved: „Tilstrækkelig tør“, vil altid blive en ren Skønssag for vedkommende, der skal afgøre det. Jeg anser ikke disse Bestemmelser for rigtige,

og det er min Tro, at Møllere og Bagere og for øvrigt ogsaa Befolkningen, som skal nyde Brødet i den kommende Vinter, nok vil komme til at mærke Ulemperne af, at man ikke sørger tilstrækkeligt for at faa tørt og godt Brødkorn frem. Man sætter jo ligefrem en Præmie paa, at det bliver mindre godt og tørt Brødkorn, der kommer. Og hvad er saa Begrundelsen for dette? Det er alene Hensynet til de magre Egne; jeg har i alt Fald ikke hørt nogen anden. Jeg for mit Vedkommende vil gerne være med til at tage alt rimeligt og fornuftigt Hensyn til de magre Egne; men det forekommer mig ganske vist, at der kunde findes en Maade at gøre det paa, som var heldigere end den, der her er foreslaaet.

I Folketinget er det Kvantum Korn, som Landmændene faar Lov til at tilbageholde til eget Brug, blevet forøget fra 4 til $4\frac{1}{2}$ Tønde pr. 1,000 Kr.s Jordværdi. Jeg anser den Forhøjelse, der her har fundet Sted, for meget heldig, særlig i Betragtning af den daarlige Høst, som vi faar adskillige Steder omkring i Landet i Aar. Men jeg vil samtidig tilføje, at vi maa være forberede paa, at denne Bestemmelse om Retten til at tilbageholde en vis Del af Høsten vil medføre en Kontrol Landet rundt, som kan blive uhyre vanskelig at gennemføre. Og jeg tror, at den Kontrol, som her skal udføres, nødvendigvis maa medføre, at vi gør os de allerstørste Anstregelser for at give Loven en saadan Form, at den kan blive mødt med Velvillie og Forstaaelse ude omkring i Landet. Hvis Lovforslaget bliver gennemført i en Form, som møder Uvillie og Modstand, skal vi nok faa at mærke, at den Kontrol, som det vil blive nødvendigt at udøve, bliver uhyre vanskelig at gennemføre.

I Lovforslaget fastsættes Prisen paa Byg og Havre til 23 Kr., det vil altsaa sige en Nedsættelse af den nuværende Pris med $1\frac{1}{2}$ Kr. pr. 200 Pund Byg eller Havre. Jeg maa sige, at jeg noget savner en Begrundelse af Forslaget om denne Nedsættelse. Det er jo en Kendsgerning, at Driftsudgifterne for Landmændenes Vedkommende er steget meget betydeligt, og at Prisen paa de Foderstoffer, som Landmændene hidtil har kunnet faa omend i meget ringe Omfang, er gaaet ganske overordentlig højt op. Saa vidt jeg ved, koster Foderkager nu nær ved 50 Kr. pr. 200 Pund. Samtidig med denne Kendsgerning foreslaar man altsaa at nedsætte Prisen paa Byg og Havre, som Landmændene skal aflevere, med $1\frac{1}{2}$ Kr. pr. Tønde.